

— **(A megújult országház.)** Minden esztendőben, mikor az országgyűlési ülésszak vége felé jár már, a Sándor-utcai palota alig várja az apostolok oszlását, hogy azután jótékony palléro és asztalosok karjai közt megpihenhessen. Göthös háza van az országnak nagyon, kiérdemült falai megéreznek minden kis alkotmányos vihart s padjai megrozkadnak a harsogó „igen“-ek s az elv-szögreakasztási elméletek sulya alatt. Ezért várja olyan epedve az országház a pihenést, a mikor nyári kura alá veszik, mint a podagrás aglegény-honatyákat. Most már két éven át elmaradt az országháznak ez a rendes nyári kúrája. Annál nagyobb szükség volt rá most, mikor új ülésszak előtt állunk s új embereket kell befogadni tisztességgel. Tükrébe pillantott hát a vén országház s kicsinosította magát az új képviselők tiszteletére. Tekintettel arra, hogy most már nem három, hanem öt esztendő sulyát tartoznak elviselni, különösen a padokra fordítottak nagy gondot. A padosorokat és székeket kijavították, egyeseket újakkal cseréltek föl. Különösen ráfért a javítás a gyorsírói széksorra, mely tudvalevőleg kedvencé támaszkodó helye a képviselőknek s ugyancsak megrozkadt a sok országos tekintély sulya alatt. Más lévén a pártok számaránya, a padosorok egymásmellette kénytelen ismert politikai példák szerint köpönyegforgatóvá válni s az ellenzékétől térni a kormánypárthoz. A 25 köpönyegforgató széken kívül lesznek még egyébbb székek is, melyek elvüket megváltoztatják, ezek jobboldalról a függetlenségi párthoz csatlakoznak. Nemsokára bevégzik ezt az átalakítási munkát s akkor előttünk áll befejezetten az országház új külseje, a fejek hijján s ezeket remélhetőleg meghozza oda hiányosság nélkül az ülésszak megnyitása.

— **(A nép babonája.)** Márán, Baranyamegyében a múlt hó 29-én — mint levelezünk írja — egy fiatal menyecske két heti házasság után felakasztotta magát. Hogy mi okból, nem tudja senki sem. A babonás nép nem engedte meg, hogy az öngyilkos temetésével meghuzzák a harangokat, mert azt tartja, hogy akkor a harangok szava 7 évig — nem használ a jégverés ellen.

— **(A szélmalomok veszedelme.)** Don Quixott-n a nemes spanyol lovagon kívül nem igen akadt még ellensége a szélmalomoknak. Így tudják ezt az egész világon, csak Kis-Kőrösön áll a dolog másképpen. Legalább kis-kőrösi levelezünk ezeket írja: Mióta községünk két végén két gőzmalom kéménye okádja a füstöt, siralmas napok virradtak a széllel és lóval hajtott száraz malmokra. A közönség nem pártolja őket, gazdálk panaszkodnak, hogy sem az adót, sem a biztosítási kamatot nem képesek a nyomorult jövedelemből előteremteni. Azonfelül pedig titkos ellenségei is akadtak a szárazmalmoknak. Majd egyik, majd másik malomra száll rá a vörös kakas. Így hamvadt el már Kis János uram két malma, Lehoczy uram két malma, így gyuladt ki ma két hete Pettkó István uram Hulei Andráséval összeépült egyik malma. Akkor sikerült a tüzet eloltani, de a napokban reggel 3 órakor ismét harangkongásra ébredtünk: a két malom már toronymagas lángban állott. A gyújtogató szerencsére volt annyi előzékenységgel, hogy teljesen szélsőséges éjjelt választott s így a szomszédos házakat, köztük Pettkó István lakóházát megkímélte a tűz.

— **(Halálba vitte a szekunda.)** Elrettentő dolog, hogy ilyenkor, az iskolai vizsgálatok után ismétellen kell megemlékeznünk iskolás fiúk öngyilkosságáról, a kik rossz osztályzatuk miatt keresték a halált. Baj a városát izgatta fel legutóbb ilyen eset. Schlipf Aurél, Schlipf Antal m. kir. postatiszt 12 éves fiacskája, második gimnáziumbeli tanuló, a múlt szerdán tartott főgimnáziumi évfárá ünnep végeztével kiosztott értesítőből tudta meg, hogy két tantárgyból elégtelen jegyet kapott. Ugy szívére vette bukása szégyenét, hogy szó nélkül kiment a Sugovica folyócskához, partján levetkezett, ruháit a habok közé dobta s aztán a folyóba ugrott. Néhány perc múlva halva volt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. A gimnáziumi ifjuság is megjelent a temetésen Székely Károly cisztercita rendű áldozár és főgimnáziumi tanár vezetésével.

— **(A bivaly és a „Kisfaludy“)** Van a Balatonnak egy kiérdemült gőzöse: a „Kisfaludy“. A „Kisfaludy“ a gőzhajók Matuzsáleme, mely már valószínű bibliai kort ért. Olyan öreg, hogy tán már a történet előtti időkben itt uszkált a Balatonon, nammuthok és egyéb őssallatok társaságában. Ezt a

tiszteskoru aggastyánt a napokban igen sajnós megrovási kaland érte. Bivalyokat hajtottak a székesfehérvári vásárra. A csorda egyik vezetője utközben kedvet kapott egy kis fürdőre s a síófoki gőzhajó-állomásnál beleugrott a Sióba. Jól esett a bivalynak a hűvös víz s átuszott a Balatonba is. A csordások hiába kiáltottak utána, a parton pedig nagy közönség gyűlt össze, nézte a bivalyt, mely minden előleges training nélkül is pompásan uszott be a Balatonba. Ekkor a „Kisfaludy“-t, mely ott pihent Siófoknál, végzetes ambíció fogta el. Nem tekintve agg korát, hihetetlen könnyelműséggel vállalkozott arra, hogy utólrá ő a szökevény bivalyt. Utána is eredt s megindult a verseny a bivaly és a „Kisfaludy“ között. A parton álló tömeg feszült figyelemmel s a „Kisfaludy“ tisztelői némi gyöngéd aggodalommal lesték a verseny kimenetelét. A bivaly elejétől fogva vezetett, mellette „rossz második“ volt a „Kisfaludy“. Az öreg masina elszégyellte magát, utolsó erőfeszítéssel folytatta a versenyt, a partig elhallatszott a köhögése, kúnn a parton becsmerlő nyilatkozatok emelkedtek W a t t James találmánya ellen. De hiába volt minden erőlködés, a bivaly, hazánk és a külföld egyik legkitűnőbb szabadosója, leszorította a „Kisfaludy“-t. Még egyszer, utóljára egy fekete pont merült fel a szemhatár legszélén, azután eltűnt nyomtalanul a győztes bivaly. A versenynek vége volt a „Kisfaludy“ visszafordult. Halálra fáradtan, félig eszméletlenül érkezett vissza a síófoki révbe az érdekes agg. E szerencsétlen nap óta igen rosszul érzi magát, ereje napról-napra hanyatlak és bordái még jobban zörögnek. A balatonmelléki falvak jószívu lakossága azóta mindennap imádkozik érte. Ez az imádság az, amely még összetartja az agg „Kisfaludy“ csontjait.

— **(Az üres pénztár)** címmel a következőket írja a „Hód-Mező-Vásárhely“: Városunk nehéz helyzetbe jutott az árvízveszély miatt. A védekezési költségek a közpénztárt teljesen kiürítették. Kristó Lajos polgármester és Nagy Sándor főkapitány még június hó 24-én Budapestre utaztak, hogy ott a magas kormánytól 50 ezer forint kölcsönt eszközöljenek ki városunk részére. De a pénz nagy ur a mai világban még az állam pénztárában is s bár a minisztérium a legjobb indulattal fogadta a város küldötteit s megígérte, hogy városunk nehéz helyzetén kölcsönrel segíteni kész: a pénz lapunk zártáig még nem érkezett le. Most tehát a tisztviselők, kik a vész kitörése óta éjjel-nappal kötelességükön túl is nagy buzgalommal dolgoztak, hiába vitték be a hónap első napján nyugtáikat a pénztári hivatalhoz, üres kézzel voltak kénytelenek kijönni. De a tisztviselőkön kívül igen nagy számmal vannak mások is, iparosok, munkások, kik egyedül arra az összegre vannak szorulva, a miért megdolgoztak. Most ezek is kérdezhetik egymástól: honnan vegyék a mindennapi kenyérre való, ha ott nem kapnak, a hol dolgoztak. A közönség is a szenvedett veszteségek után rá sem gondolhat az adófizetésre s a múlt héten az adószedők hiába lesték az adófizetőket, nem kinalta őket senki pénzzel, csupán július hó 1-én jelentkezett egy adófizető, az is az örültek házából került oda, mint az egyik adószedő megjegyezte.

— **(Szerencsétlen bucsu.)** Piszkeről írják nekünk a következő esetet: Vasárnap délután a piszkeiek bucsut ültek, mely vidáman és zavartalanul folyt le, s az ott cirkáló két bajnai csendőrnek nem akadt dolga. Este felé egy apa megfenyítette kicsapongó fiát. A jelenet nagyobb esődülést idézett elő, különösen, mikor a csendőrök is oda érkeztek. A folyton növekedő tömeget a csendőrök oszlásra szólították fel. A tömeg engedelmeskedett, annyival is inkább, mert a csendőrök leemelték fegyvereiket. Ekkor az egyik csendőr fegyvere véletlenül eldördült s nyomban rá fájdalmas sikoltással rogyott össze egy keresztüllött asszony. A lövés azonban nemcsak az asszonyt sebezte meg, hanem keresztüljárta a karját a gyönyolcadik osztályu középiskolai tanulóknak is s azonkívül megsebezett még egy leányt. A végzetes lövés felháborította a népet s rárohantak a csendőrökre. Néhány pillanat múlva mind a két szuronyos csendőr a földön hevert. A felbőszült nép rugdosni kezdte a tehetetleneket s elszedte tőlük a fegyvereiket. S tán áldozataivá lettek volna a nép haragjának, ha néhány piszkei polgár közbe nem lép. Ezek közbeszólására a nép felhagyott a csendőrök bántalmazásával, de folytonos becsmerlés között kísérték őket a község házához. Másnap kora reggel megérkezett Esztergomból Altorjai csendőrszázados, a ki szigorú vizsgálatot indított.

— **(Egyesületi hírek.)** A fővárosi iparosok és vidéki társaságok csatlakozása mellett augusztus hó első felében négy-öt napra terjedő társaságkirándulást rendes Délmagyarország nevezetesebb helyeire. Bővebb felvilágosítást a fővárosi iparos kör elnöksége nyújt, hol a kirándulásra is elő lehet jegyezni. — A magyarországi tornatanítók egyesületének közgyűlése ma reggel 9 órakor folytatott s elhatározta, hogy előterjesztést tesznek a közoktatási minisztériumhoz az iskolákban alkalmas tornatermek létesítése ügyében. — A magyarországi tanítók árvaházi egyesületének választmánya e hó 7-én délelőtt 9 órakor a budai pedagógium tanácstermében gyűlést tart.

— **(Rendőri hírek.)** A Dunába fult. Vörös János tizenhét éves kocsis lovait fűrésztötte tegnap a soroksári Dunágiban. Usztatás közben lefordult a lóról s nyomtalanul eltűnt a víz alatt. — **Eltűnt leány.** Szedlák Julianna 17 éves varróleány június 29-dikén elment hazulról, azzal a kijelentéssel, hogy kivégzi magát. Eddig nem akadtak reá.

— **(Hymen.)** Eljegyezte: Pokorny László orosházi járásbírója aljegyző m. hó 27-én Mátyás Gizella kisasszonyt B.-Csabán. — Igalits Vazul dr. mohácsi ügyvéd Klombauer István takarékpénztári hivatalnok leányát, Lujza kisasszonyt. — Kállay János pécsváradi uradalmi mérnök Találkovits Riza kisasszonyt. — Scheffer Rudolf rétszilasi nagybérlő Reif Károly leányát, Riza kisasszonyt. — Ferdel Lajos vasuti hivatalnok Mindszenty Linka kisasszonyt. — Pollák Ignác budapesti kereskedő Schwarz Elza kisasszonyt, Schwarz József fővárosi iparos leányát. — Flesch Salamon dr. fővárosi ügyvéd Kohn Emilia kisasszonyt, Kohn László leányát Budapestben. — Witt László, a nagy-károlyi takarékpénztár segédkönyvvezetője m. hó 26-án Márton Ilona kisasszonyt, Márton Lászlónak, Dégenfeld József gróf tisztartójának leányát. — Surányi István nyáregyházi kereskedő, Marsalkó Ilona kisasszonyt, Marsalkó Lajos kereskedő nővérét. — Sommer Károly erdészmérnök Knausz Katinka kisasszonyt, Knausz Boldizsár takarékpénztári főkönyvelő leányát, Nagy-Kanissán. — Zachariás Árpád f.-nagy-iratosi községi jegyző Kalmár Ignác gazdatiszt leányát, Piroška kisasszonyt Seprősen. — Plachte Sándor varasdi kereskedő m. hó 26-án Strém Vilmos, Strém és Klein nagykereskedő cég főnökének leányát, Hermína kisasszonyt Nagy-Kanissán. — **Nőül vette:** Szeredinszky Nándor rimasombati királyi ügyész Eperjesen Kubinyi Emma kisasszonyt, Kubinyi Aurélnak, az eperjesi ügyvédi kamara elnökének leányát. — Csák József gyoroki ev. ref. lelkes m. hó 29-én Huszthy Margit kisasszonyt Kovács-Kálán. — Dobál Lajos kézdívarshelyi kereskedő Fejér Anna kisasszonyt. — Nagy Balint hódmezővásárhelyi hivatalnok Egető Mariska kisasszonyt, Egető Balint leányát. — Szabó Kálmán Prökl Milli kisasszonyt Pécsen. — Molnár Dénes pécsi káptalani ispán Perczel Etelka kisasszonyt. — Sörös Zoltán Veszprémi ügyvéd Mészöly Szerena kisasszonyt Enyingen m. hó 28-án. — Lani Oszkár dr. ügyvéd e hó 2-án Szilágyi Ilona kisasszonyt, Szilágyi Sándor dr. leányát Marosvásárhelyen. — Lászlófalvi Velics Lajos, római követségünk titkára, Messala Edith gróf kisasszonyt, Messala Dénes gróf leányát Veleceben. — Tóth Sándor, Károlyi István gróf gazdatisztje, Sohá Jolán kisasszonyt, Sohá Gyulának, Károlyi Tibor gróf tsnádi uradalma tisztartójának leányát. Tanúk voltak: Hegedűs és Eösz Ferenc uradalmi tisztartók.

— **(Gyászrovat.)** Elhunytak: Fejér Helén, Fejér Károly földbirtokos leánya e hó 1-én élt 18-ik évében Hernécsen. — Schvedar Adolfné, szül. Baly Margit a letenyői postamester és táviró tiszt neje Letenyén. — Kozma József volt kataszteri felügyelő, földbirtokos Nagyhajmász-Némethegyen. — Kozsér János múlt hó 29-én életének 41-ik évében. — Fűspök Margit, Fűspök József honvéd-százados 8 éves Piroskája m. hó 28-án Pécsen. — Nagy Sándor, nagyszalontai ev. ref. lelkes és egyházmegyei tanácsbíró m. hó 27-én életének 62-ik évében Nagy-Szalontán. — Magyar Szulpia pannonhalmi szent Benedekrend rendtársa és komáromi gimnáziumi tanár e hó 2-án 33 éves korában Esztergomban.

— **(A hivatalos lapból.)** Kinevezettek erdészjelöltekké a következő első osztályu erdőgyakornokok: Preisner Nándor a minisztérium erdészeti osztályához; Sumichraszt Mihályt a lugosi erdőigazgatóságához; Ormay Kálmánt és Miskolczy Jánost a besztercebányai erdőigazgatóságához; Lopusnyi Kornélt a kolozsvári erdőigazgatóságához; Nagy Györgyöt a zsarnócai erdőhivatalhoz; Gorzó Lászlót az ungvári főerdőhivatalhoz; Székely Mózes a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához; Bogdán Gézá a lipótvári főerdőhivatalhoz; Székely Istvánt a soóvári erdőhivatalhoz; Rónai Antalt a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához; Roszinszky Jánost a szászsebesi erdőhivatalhoz; Linszky Károlyt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Bodnár H. Rikárdot a bustyabázi erdőhivatalhoz; Kauffmann Bélát a zágábi erdőigazgatóságához és Lator Istvánt a soóvári erdőhiva-